

ଶିବରାତ୍ରି

● ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ

କବି ପରିଚୟ :

ପ୍ରଣିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ (୧୮୭୭-୧୯୭୮) ଓଡ଼ିଶାରେ ‘ଉଜ୍ଜ୍ଵଳମଣି’ ରୂପେ ପରିଚିତ । ସେ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର ଭାର୍ଗବୀ ନଦୀକୂଳବର୍ଷୀ ସୁଆଞ୍ଚେ ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପିତା ଉଗବାନ ଦାସ ଥିଲେ ଜଣେ ସଂସ୍କୃତ ପଣ୍ଡିତ । ସେ ପିଲାଦିନରୁ ଥିଲେ ଧୀର, ସ୍ତ୍ରୀର, ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ, ଧର୍ମପ୍ରାଣ ଓ ନିର୍ଭୀକ । ବି.୬.୩.୬.୬.୬ ପାଶ୍ଚକଳାପରେ ସେ କୌଣସି ସରକାରୀ ବୃତ୍ତି ନ କରି ଦେଶସେବା ଓ ଜନସେବାକୁ ଜୀବନର ବ୍ରୁତ କରିନେଲେ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମାନବ ସେବା ହିଁ ଥିଲା ମାଧ୍ୟମ ସେବା । ଓଡ଼ିଶାର ମରୁଡ଼ି, ଦୁର୍ଭକ୍ଷ ଓ ବନ୍ୟା ପ୍ରପାତିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବୁଲି ବୁଲି ସେ ଦେବଦୂତ ପରି ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସତ୍ୟବାଦୀ ବନବିଦ୍ୟାଳୟ (୧୯୦୯) ଥିଲା ତାଙ୍କର ଏକ ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ସେ ମଧ୍ୟ ‘ସତ୍ୟବାଦୀ’ (୧୯୧୪) ଓ ‘ସମାଜ’ (୧୯୧୯) ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ମହାମାରାଣ୍ଡିଙ୍ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶାରେ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୂରାନ୍ତିତ କଲେ ଓ ଅସହଯୋଗ ଆଯୋଜନରେ ଯୋଗଦେଇ କାରାବରଣ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାର ବିଛିନ୍ନାଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକୁ ଓଡ଼ିଶା ସହିତ ମିଶାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ବହୁ କାବ୍ୟ କବିତା ଓ ଚିତ୍ରମୂଳକ ପ୍ରବନ୍ଧ ରଚନା କରି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ରଙ୍ଗିମନ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର କବିତା ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ‘ବନୀର ଆମକଥା’, ‘ଧର୍ମପଦ’, ‘ଗୋ ମାହାମ୍ୟ’, ‘ନଚିକେତା’, ‘କାରାକବିତା’, ‘ଅବକାଶଚିତ୍ତା’ ଆଦି ପ୍ରଧାନ । ତାଙ୍କର ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ସଂକଳିତ ହୋଇ ଗୋପବନ୍ଧୁ ରଚନାବଳୀ ନାମରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ।

‘ଶିବରାତ୍ରି’ କବିତାଟି ‘କାରାକବିତା’ରୁ ସଂଗୃହୀତ । ଜଡ଼, ଚେତନ ଶକ୍ତି ଓ ସରା ମଧ୍ୟରେ ଏକଦି ଅନୁଭବ, ହୃଦୟର ନିର୍ମଳତା ଓ ସେହି ହୃଦୟରେ ମଙ୍ଗଳମୟ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପଲବ୍ଧ, ଦେବାଳୟ ନୁହେଁ, ନିଜ ଭିତରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସଂଧାନ, ସମଗ୍ର ଜୀବନକୁ ଏକ ଶିବରାତ୍ରିରେ ପରିଣତ ଓ ସତତ ଉଜ୍ଜାଗର ରହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସଂପାଦନ ହିଁ ଉକ୍ତ କବିତାର ମର୍ମବାଣୀ ।

କରିଅଛି ଉପବାସ ପୂଜିବି ଶଙ୍କର
ଜାଗର ଜାଲିଣ ହେବି ନିଶି ଉଜାଗର ।
କାହିଁ ଗଲେ ଦେଖୁବି ସେ ସତ୍ୟ ଶିବ ରୂପ
ନାଶିବି କି ଦୀପଜାଳି ଘୋର ତମ-ସୂପ ?
ଉଜାଗର ରହିବାକୁ କାହିଁ ମୋର ବଳ
କି ଦ୍ରୁବେୟ ପୂଜିବି ଅବା ସେ ପଦ ଯୁଗଳ ?

ଏ ଜଡ଼ ଜଗତେ କାହିଁ ଚିଦାନନ୍ଦ ତମୁ
 ବାହ୍ୟାଲୋକେ ଅନ୍ତକାର ଯିବ କାହିଁ ମନୁ ?
 ରାତ୍ରିକର ଉଜାଗରେ କିସ ପ୍ରଯୋଜନ ?
 ନିଦ୍ରା ବିମୋହିତ ମୋର ସମସ୍ତ ଜୀବନ ।
 କାହିଁ ପାରିଜାତ କାହିଁ ଜାହୁବୀର ଜଳ
 କାହିଁ ବା ଅମରଧାମ ହେମ ଶତଦଳ,
 ଉପକରଣର ଲେଶ ନାହିଁ ଯେବେ ଭବେ
 ବ୍ରତ ଅନୁଷ୍ଠାନ କାହୁଁ କରିବେ ମାନବେ ?
 ସଂଦେହ ବ୍ୟାକୁଳ ଏ ମୋ ଦୁର୍ବଳ ପରାଣ
 ନିରାଶ ବିଶ୍ଵାସେ ଏବେ ମନ୍ଦ ମୋର ଜ୍ଞାନ,
 ଅଶାନ୍ତି ଆବେଗେ ହୃଦ ହୁଏ ଆଲୋଡ଼ିତ
 ଘୋର ଅବିଶ୍ୱାସ ତମେ ଚିଉ-ବିଜଡ଼ିତ ।
 ପ୍ରକୃତିର ଚାରୁବେଶ ନ ଦେଖେ ନୟନ
 ଭୀମ ମରୁସମ ଲାଗେ ସମସ୍ତ ତୁବନ ।
 ଅନ୍ତରୁ ନୀରବେ ଏବେ ହେଲା ଦିବ୍ୟ ବାଣୀ
 କିମ୍ବା ଅବିଶ୍ୱାସେ ଜଡ଼ ହେଉ ମୂର୍ଖ ପ୍ରାଣୀ ।
 ଜଡ଼ ବୋଲି ଯାହା ତୋତେ ହୁଆଇ ପ୍ରତୀତ
 ନ ଜାଣୁ ତହିଁ କି ଶକ୍ତି ରହିଛି ନିହିତ ।
 ଶକ୍ତି ବିନା ସଭା କେବେ ନୁହଇ ସମ୍ଭବ
 ତେଣୁ ସଦା ଶିବମୟ ଦେଖ ସର୍ବଭବ ।
 ଦୂର ଦେବାଳୟେ ଯିବା ନାହିଁ ପ୍ରଯୋଜନ
 ନିଜ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଦେଖ ଫେଡ଼ିଶ ନୟନ,
 ହୃଦ-କପିଳାସେ ତୋର ବହେ ପ୍ରେମ ଝର
 ବିଜେ କରିଛନ୍ତି ତହିଁ ସ୍ଵର୍ଗମୁ ଶଙ୍କର,
 ଶୁତିମନ୍ତ ହୋଇ ନିତି ଜ୍ଞାନ ଦୀପଜାଳି
 ଶୁଦ୍ଧ ଭକ୍ତି ରସ ଦିଅ ସେ ଶ୍ରୀପାଦେ ଢାଳି,
 ଉଜାଗର ରହି କର ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ କର୍ମ
 ପାଇବାକୁ ବାଞ୍ଚା ଯେବେ ଶିବରାତ୍ରି-ଧର୍ମ ।
 ସମସ୍ତ ଜୀବନ କର ଏକ ଶିବରାତ୍ରି
 ଅନ୍ତାରେ ନ ହୁଅ ପଥ ହେ ସ୍ଵରଗ୍ୟାତ୍ମୀ ।

ସୂଚନା :

ଶିବ	- ମଙ୍ଗଳ	ଶୁତିମନ୍ତ୍ର	- ନିର୍ମଳ, ପବିତ୍ର
ଜାଗର	- ଶିବରାତ୍ରି ଉଷ୍ଣବ ।	ନ ହୁଡ଼	- ନ ଭୁଲ
ନିଶି	- ରାତ୍ରି	ଉଜାଗର	- ଚେଇଁ ରହିବା
ତମ	- ଅନ୍ତାର	ଚିଦାନନ୍ଦ	- ଟେତନ୍ୟ ଓ ଆନନ୍ଦସ୍ଵରୂପ ବ୍ରହ୍ମ
ତମୁ	- ଦେହ	ବ୍ରତ	- ଉପବାସ କରି ଇଷ୍ଟ ଲାଭ ପାଇଁ କରାଯାଉଥିବା କର୍ମ ।
ଶତଦଳ	- ପଦ୍ମ		
ଉପକରଣ	- ସରଂଜାମ, ଉପାଦାନ	ଜାହ୍ନବୀ	- ଗଙ୍ଗା
ଆଲୋଡ଼ିତ	- ଆଦୋଳିତ	ହେମ	- ସୁବର୍ଣ୍ଣ
ଭୀମ	- ଭୟଙ୍କର	ବିଜଢ଼ିତ	- ନିବିଡ଼ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ
ପ୍ରତୀତ	- ବିଶ୍ୱାସ	ସର୍ବଭବ	- ସକଳ ସଂସାର
ନିହିତ	- ସ୍ମାପିତ, ରକ୍ଷିତ	ସ୍ଵପ୍ନୁ	- ସ୍ଵୟଂସୃଷ୍ଟ, ଯିଏ ନିଜ ଲଜ୍ଜାରେ ଶରୀର ଧାରଣ କରନ୍ତି ।
ସତା	- ଅସ୍ତ୍ରି		
ଫେଡ଼ିଶ	- ଖୋଲି	ବାଞ୍ଛା	- ଲଜ୍ଜା

ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଉତ୍ତରମୂଳକ :

୧. ପଠିତ କବିତାରେ ଜାଗର ଜାଳିବା ପାଇଁ କାହିଁକି କୁହାଯାଇଛି ?
୨. ଗୋଟିଏ ରାତି ଉଜାଗର ରହି ବ୍ରତ ପାଳନ କରିବାରେ କାହିଁକି କିଛି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ?
୩. ମଣିଷମାନେ କାହିଁକି ବ୍ରତ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ?
୪. ସମସ୍ତ ଭୂବନ କାହିଁକି କବିଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ମରୁଭୂତି ମନେ ହୋଇଛି ?
୫. ଅନ୍ତର ଭିତରୁ କେଉଁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ?
୬. ସକଳ ସଂସାର କାହିଁକି ଶିବମାୟ ମନେ ହୋଇଛି ?
୭. କେଉଁଠି ପ୍ରେମ-ଝର ପ୍ରବାହିତ ? ସେଠି କିଏ ବିଜେ କରିଛନ୍ତି ?
୮. ଶିବରାତ୍ରି ଧର୍ମ ପାଇବାକୁ ହେଲେ କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ ?
୯. ଅନ୍ତାରେ ନ ହୁଡ଼ ବୋଲି କାହାକୁ କୁହାଯାଇଛି ?
୧୦. ଦୂର ଦେବାଳୟକୁ ଯାଇ କ’ଣ କରିବାକୁ କବି କହିଛନ୍ତି ?

୧୯. ଶିବଙ୍କୁ କାହିଁକି ସ୍ଵୟମ୍ଭୁ କୁହାଯାଏ ?
୨୦. କ’ଣ ନଥୁଲେ ସତା ସମ୍ବବ ହୁଏ ନାହିଁ ?
୨୧. ସ୍ଵୟମ୍ଭୁ ଶଙ୍କର କେଉଁଠାରେ ବିଜେ କରିଛନ୍ତି ?
୨୨. ନୟନ ଫେଡ଼ି କ’ଣ ଦେଖିବାକୁ କବି କହିଛନ୍ତି ?
୨୩. ଶୁଚିମନ୍ତ ହୋଇ କ’ଣ ଜାଳିବାକୁ କବି ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ?

ସପ୍ତସଙ୍ଗ ସରଳାର୍ଥ ଲେଖ :

୧୭. ରାତ୍ରିକର ଉଜାଗରେ କିସ ପ୍ରୟୋଜନ,
ନିଦ୍ରା ବିମୋହିତ ମୋର ସମସ୍ତ ଜୀବନ ,
୧୮. ପ୍ରକୃତିର ଚାରୁବେଶ ନ ଦେଖେ ନୟନ
ଭୀମ ମରୁ ସମ ଲାଗେ ସମସ୍ତ ଭୂବନ ,
୧୯. ଶକ୍ତି ବିନା ସତା କେବେ ନୁହଇ ସମ୍ବବ
ତେଣୁ ସଦା ଶିବମନ୍ୟ ଦେଖ ସର୍ବ ଭବ ,
୨୦. ସମସ୍ତ ଜୀବନ କର ଏକ ଶିବରାତ୍ରି
ଅନ୍ତାରେ ନ ହୁଡ଼ି ପଥ ହେ ସ୍ଵରଗ ଯାତ୍ରୀ ,

୨୧ର୍ଥ ଉତ୍ତରମୂଳକ :

୨୦. ‘ଶିବରାତ୍ରି’ କବିତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କର ।
୨୧. ପ୍ରଚଳିତ ରୀତରେ ଶିବରାତ୍ରି ବ୍ରତ ପାଳନଠାରୁ କବିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ବ୍ରତ ପାଳନ କିପରି ଭିନ୍ନ ଲେଖ ।
୨୨. ସମାତ୍ର ଜୀବନକାଳକୁ ଗୋଟିଏ ଶିବରାତ୍ରି କରିବା ପାଇଁ କବି କାହିଁକି କହିଛନ୍ତି, ବୁଝାଇ ଲେଖ ।

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉତ୍ତରମୂଳକ :

୨୩. ‘ବାସ’ ଶବ୍ଦ ପୂର୍ବରୁ ‘ଉପ’ ଲାଗି ‘ଉପବାସ’ ହୋଇଛି । ତୁମେ ଏହିପରି ପାଞ୍ଚଟି ଶବ୍ଦ ମନେ ପକାଇ ଲେଖ ।
୨୪. ବିପରୀତାର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ଲେଖ ।
ବିଶାଦ, ନିରାଶ, ଅବିଶ୍ୱାସ, ଅଭ୍ୟନ୍ତର, ଭୀମ, ଜଡ଼, ସମ ।
୨୫. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବମାନଙ୍କର ବିଶେଷଣ ରୂପ ଲେଖ ।
ଜାଗରଣ, ଆଲୋକ, ଅଶାନ୍ତି, ବାଞ୍ଚା, ଚାରୁତା ।

୨୭. ବନ୍ଧନୀ ମଧ୍ୟରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ବାଛି ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର ।

- (କ) କାହିଁ ବା _____ ହେମ ଶତଦଳ ।
(ଖ) ଶକ୍ତି _____ _____ କେବେ ନୁହେଇ ସମ୍ଭବ ।
(ଗ) ସମସ୍ତ ଜୀବନ କର _____ _____ ।
(ବିନା, ଶିବରାତ୍ରି, ଅମରଧାମ, ସତା, ଏକ)

୨୮. କବିତାରେ ବ୍ୟବହର୍ତ୍ତ ହୃଦ-କପିଳାସେ' ର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଉତ୍ତରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାଛି ଲେଖ ।

- (କ) କପିଳାସ ପର୍ବତର ହୃଦୟରେ
(ଖ) ହୃଦୟ ରୂପକ କପିଳାସରେ
(ଗ) କପିଳାସରେ ରହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ହୃଦୟରେ
(ଘ) ହୃଦୟ ଓ କପିଳାସ ଉତ୍ସମ୍ବାନରେ ।

୨୯. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅସଜଡ଼ା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସଜାଡ଼ି ପଦଚିକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଲେଖ ।

- (କ) ଜଗତେ ଚିଦାନନ୍ଦ କାହିଁ ତମ୍ଭେ ଏ ଜଡ଼ ।
(ଖ) ଅବିଶ୍ଵାସ ଚିତ୍ତ ତମେ ବିଜଢ଼ିତ ଘୋର ।
(ଗ) ଜୀବନ ସମସ୍ତ କର ଶିବରାତ୍ରି ଏକ ।

୨୯. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ପଠିତ କବିତାରୁ ବାଛି ତାଳିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ।

ଶରୀର, ଗଞ୍ଜା, ପଦ୍ମ, ଦୁଃଖ, ମନ୍ଦିର, ସୁନା

ତୁମ ପାଇଁ କାମ :

୩୦. ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ କବିତା ସଂକଳନଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ କରି ପଡ଼ ।
୩୧. ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଜୀବନୀ ପଡ଼ ।
୩୨. ଶିବଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ନାମ ସଂଗ୍ରହ କରି ଗୋଟିଏ ତାଳିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ।

